

31993L0022

L 141/27

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

11.6.1993.

PADOMES DIREKTĪVA 93/22/EEK
(1993. gada 10. maijs)
par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 57. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā šī direktīva ir būtiski svarīgs dokuments, lai izveidotu iekšējo tirgu, kā noteikts Vienotā Eiropas aktā un grafika veidā izklāstīts Komisijas Baltajā grāmatā, gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz brīvību sniegt finanšu pakalpojumus ieguldījumu sabiedrību jomā;

tā kā sabiedrībām, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, uz ko attiecas šī direktīva, ir jābūt savas dalībvalsts piešķirtai darbības atļaujai, lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un finanšu sistēmas stabilitāti;

tā kā izvēlēta pieeja paredzēta, lai panāktu vienīgi būtiski svarīgu saskaņošanu, kas ir nepieciešama un pietiekama, lai nodrošinātu piešķirto darbības atļauju un uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu, dodot iespēju piešķirt vienotu atļauju, kas ir derīga visā Kopienā, un piemērot izcelsmes dalībvalsts uzraudzības principu; tā kā, izmantojot savstarpēju atzīšanu, ieguldījumu sabiedrības, kam to dalībvalstīs ir piešķirtas darbības atļaujas, drīkst, izveidojot filiāles vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, visā Kopienā sniegt visus vai daļu pakalpojumu, uz kuriem attiecas šī direktīva un kuru sniegšanai darbības atļauja ir saņemta;

tā kā savstarpējas atzīšanas princips un izcelsmes dalībvalsts uzraudzības princips nosaka, ka dalībvalstu kompetentās iestādes darbības atļauju nepiešķir vai to atsauc, ja tādi faktori kā darbības programmu saturs, ģeogrāfiskā izplatība vai faktiskā darbība skaidri rāda, ka ieguldījumu sabiedrība izvēlējusies vienas

dalībvalsts tiesību sistēmu, lai izvairītos no stingrākiem standartiem, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tā plāno veikt vai veic lielāko daļu darbības; tā kā šajā direktīvā ieguldījumu sabiedrībai, kas ir juridiska persona, jābūt saņēmušai darbības atļauju dalībvalstī, kurā ir tās juridiskā adrese; tā kā ieguldījumu sabiedrībai, kas nav juridiska persona, jābūt saņēmušai darbības atļauju dalībvalstī, kurā ir tās pārvaldes iestādes; tā kā turklāt dalībvalstīm jāprasa, lai ieguldījumu sabiedrības pārvaldes iestādes vienmēr atrastos tās izcelsmes dalībvalstī un patiešām tur darbotos;

tā kā, lai aizsargātu ieguldītājus, katra uzņēmuma iekšējā uzraudzība jānodrošina vai nu ar divu cilvēku vadību vai, ja šī direktīva to neprasa, ar citiem mehānismiem, kas nodrošina līdzvērtīgu rezultātu;

tā kā, lai nodrošinātu godīgu konkurenci, jānodrošina, ka ieguldījumu sabiedrībām, kas nav kredītiestādes, ir tāda pati brīvība veidot filiāles un sniegt pārrobežu pakalpojumus, kādu paredz Padomes Otrā direktīva 89/646/EEK (1989. gada 15. decembris) par normatīvu un administratīvu aktu koordinēšanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽⁴⁾;

tā kā ieguldījumu sabiedrības nedrīkst izmantot šo direktīvu, lai veiktu tūlītējus un termiņa darījumus biržā, kas nav ar ieguldījumu pakalpojumu sniegšanu vai ieguldījumu pakalpojumiem saistīti pakalpojumi; tā kā filiāļu izmantošana tikai šādiem darījumiem ar ārvalstu valūtu tādējādi būtu šīs direktīvas noteiktās sistēmas pārkāpums;

tā kā ieguldījumu sabiedrība, kam piešķirta darbības atļauja tās izcelsmes dalībvalstī, var veikt darbību visā Kopienā ar visiem līdzekļiem, ko uzskata par piemērotiem; tā kā šādā nolūkā tā var, ja uzskata par vajadzīgu, izmantot sabiedrības aģentus, kas savā vārdā saņem un nodod pasūtījumus, uzņemoties pilnīgu un neierobežotu atbildību; tā kā šādos apstākļos šādu aģentu darījumi jāuzskata par sabiedrības darījumiem; tā kā šī direktīva turklāt neliedz izcelsmes dalībvalstij noteikt īpašas prasības attiecībā uz

⁽¹⁾ OV C 43, 22.2.1989., 7. lpp., un OV C 42, 22.2.1990., 7. lpp.

⁽²⁾ OV C 304, 4.12.1989., 39. lpp., un OV C 115, 26.4.1993.

⁽³⁾ OV C 298, 27.11.1989., 6. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/30/EEK (OV L 110, 28.4.1992., 52. lpp.).

šo aģentu statusu; tā kā, ja ieguldījumu sabiedrība veic pārrobežu darījumus, uzņēmēja dalībvalsts uzskata šos aģentus par sabiedrību pašu; tā kā šī direktīva turklāt neattiecas uz pārvedamu vērtspapīru tiešu pārdošanu un tās reglamentēšanai jāpaliek valsts ziņā;

tā kā "pārvedami vērtspapīri" ir vērtspapīri, kādus parasti tirgo kapitāla tirgū, piemēram, valsts vērtspapīri, uzņēmumu akcijas, tirgojami vērtspapīri, kas dod tiesības iegūt akcijas parakstoties vai apmaiņā, noguldījumu kvītis, obligācijas, kas emitētas sērijā, indeksu garantijas un vērtspapīri, kas dod tiesības šādas obligācijas iegūt parakstoties;

tā kā "naudas tirgus instrumenti" ir tādi finanšu instrumenti, ko parasti tirgo naudas tirgū, proti, valsts parādzīmes, noguldījumu sertifikāti un naudas dokumenti;

tā kā šīs direktīvas ļoti plašās pārvedamu vērtspapīru un naudas tirgus instrumentu definīcijas ir spēkā tikai šajā direktīvā un tāpēc nekādi neietekmē finanšu instrumentu dažādās definīcijas, ko dalībvalstu tiesību aktos izmanto citiem mērķiem, piemēram, nodokļiem; tā kā turklāt pārvedamu vērtspapīru definīcija attiecas tikai uz tirgojamiem instrumentiem; tā kā šī definīcija tādējādi neattiecas uz akcijām un citiem akcijām līdzvērtīgiem vērtspapīriem, ko emitējušas tādas iestādes kā *building societies* un *industrial and provident societies*, kuru īpašumu praksē nevar atsavināt citādi, kā vien attiecīgajai emitentiestādei tās atpērkot;

tā kā "nestandartizētam finanšu nākotnes darījumam līdzvērtīgs instruments" ir darījums, ko izpilda ar skaidras naudas maksājumu, kuru aprēķina pēc procentu likmju vai biržas likmju svārstībām, pielikuma B daļā uzskaitīta kāda finanšu instrumenta vērtības vai kāda šāda instrumenta indeksa;

tā kā šīs direktīvas nozīmē arī pasūtījumu pieņemšana un nosūtīšana ir darbība, kas saved kopā divus vai vairākus ieguldītājus un tādējādi ļauj noslēgt darījumu šo ieguldītāju starpā;

tā kā nekādi noteikumi šajā direktīvā neietekmē tos Kopienas noteikumus vai, ja tādu nav, valstu noteikumus, kas reglamentē to finanšu instrumentu publisko piedāvājumu, uz kuriem attiecas šī direktīva; tā kā tas pats attiecas uz šādu instrumentu tirdzniecību un izplatīšanu;

tā kā dalībvalstis joprojām pašas pilnībā atbild par savas monetārās politikas pasākumu īstenošanu neatkarīgi no pasākumiem, kas vajadzīgi, lai stiprinātu Eiropas Monetāro sistēmu;

tā kā šī direktīva nav jāattiecina uz apdrošināšanas sabiedrībām, kuru darbību attiecīgi pārzina kompetentās uzraudzības iestādes un kuras koordinē Kopienas līmenī, un sabiedrībām, kas veic pārapirošināšanas un retrocesijas darbības;

tā kā šī direktīva nav attiecināma uz uzņēmumiem, kuri nesniedz pakalpojumus trešām personām, bet kuru darbība saistās ar ieguldījumu pakalpojumu sniegšanu tikai saviem mātesuzņēmumiem, saviem meitasuzņēmumiem vai citiem savu mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem;

tā kā šīs direktīvas mērķis ir aptvert uzņēmumus, kuru parastais darbs ir profesionāli sniegt trešām personām ieguldījumu pakalpojumus; tā kā tādēļ tās darbības jomai nebūtu jāattiecas uz personām ar atšķirīgu profesionālu darbību (piemēram, advokātiem vai notāriem), kas ieguldījumu pakalpojumus sniedz tikai kā papildpakalpojumu, veicot pārējo profesionālo darbību, ar nosacījumu, ka šī darbība ir reglamentēta un attiecīgas normas neliedz kā papildpakalpojumus sniegt ieguldījumu pakalpojumus; tā kā šīs direktīvas darbības jomai tāpat nav jāaptver personas, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus tikai preču ražotājiem vai lietotājiem tādā apjomā, kāds vajadzīgs darījumiem ar šādiem produktiem, ja šādi darījumi ir to galvenā nodarbošanās;

tā kā šī direktīva nav attiecināma uz sabiedrībām, kuras sniedz ieguldījumu pakalpojumus vienīgi attiecībā uz darbinieku dalības sistēmām un tādējādi nesniedz ieguldījumu pakalpojumus trešām personām;

tā kā šo direktīvu neattiecina uz centrālajām bankām un citām iestādēm, kas veic līdzīgas funkcijas, kā arī valsts struktūrām, kuru pienākums ir valsts parāda pārvaldība vai dalība tā pārvaldībā — atkarībā no tā, kurš no jēdzieniem attiecas uz ieguldījumu; tā kā tā neattiecas arī uz daļēji vai pilnībā valsts īpašumā esošām struktūrām, kuru darbība saistās ar tirdzniecību vai līdzdalības iegūšanu;

tā kā šī direktīva neattiecas uz uzņēmumiem vai personām, kuru darbs ir tikai saņemt un nodot kādām darījumu pusēm pasūtījumus un kuri netur klientiem piederošus naudas līdzekļus vai vērtspapīrus; tā kā tādējādi uz tiem neattiecas brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, un tādējādi, ja tie vēlas darboties citā dalībvalstī, uz tiem attiecas šajā valstī pieņemtie noteikumi;

tā kā šī direktīva neattiecas uz kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai tie ir koordinēti Kopienas

līmenī vai ne, un šādu uzņēmumu depozitārijiem vai pārvaldītājiem, ja uz tiem attiecas īpaša reglamentācija, kas ir tieši pielāgota to darbībai;

tā kā, ja apvienības, ko izveido dalībvalsts pensiju fondi, lai nodrošinātu savā īpašumā esošo aktīvu pārvaldību, veic tikai šo pārvaldību un nesniedz ieguldījumu pakalpojumus trešām personām un ja pensiju fondus kontrolē iestādes, kuru pienākums ir uzraudzīt apdrošināšanas uzņēmumus, uz šādām apvienībām nav jāattiecinā nosacījumi par darbības sākšanu un veikšanu, ko nosaka šī direktīva;

tā kā šī direktīva neattiecas uz *agenti di cambio*, kas definēti Itālijas tiesību aktos, jo tie pieder pie kategorijas, kurai darbības atļauja nav jāatjauno, to darbība nesniedz ārpus valsts teritorijas un nerada konkurences traucējumus;

tā kā tiesības, ko ieguldījumu sabiedrībām piešķir šī direktīva, neskar dalībvalstu, centrālo banku un citu valsts iestāžu, kas veic līdzīgas darbības, tiesības izvēlēties partnerus, pamatojoties uz kritērijiem, kas ir objektīvi un nediskriminējoši;

tā kā par ieguldījumu sabiedrības maksātspējas uzraudzību saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību⁽¹⁾, kas koordinē noteikumus, ko piemēro tirgus riskam, atbild izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes;

tā kā izcelsmes dalībvalsts var pieņemt stingrākus noteikumus par tiem, kas paredzēti šajā direktīvā, jo īpaši attiecībā uz darbības atļaujas piešķiršanas nosacījumiem, uzraudzības normām un pārskata un caurskatāmības normām;

tā kā tādu darbību veikšanu, uz kurām šī direktīva neattiecas, reglamentē Līguma vispārējie noteikumi par tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību;

tā kā lai aizsargātu ieguldītājus, īpaši jānodrošina ieguldītāja īpašuma un citu līdzīgu tiesību aizsardzība attiecībā uz vērtspapīriem un tiesības attiecībā uz naudas līdzekļiem, kas uzticēti uzņēmumam, nošķirot tās no uzņēmuma tiesībām; tā kā šis princips neliedz uzņēmumam darboties savā vārdā ieguldītāja interesēs, ja to prasa darījuma būtība un ieguldītājs tam piekrīt, piemēram, izdarīt fondu aizdevumu;

tā kā kārtība, kā piešķir atļaujas atvērt filiāles ieguldījumu sabiedrībām, kam atļaujas piešķirtas trešās valstīs, šādiem uzņēmumiem piemērojama arī turpmāk; tā kā uz šīm filiālēm neattiecas ne pakalpojumu sniegšanas brīvība, kas paredzēta Līguma 59. panta otrajā daļā, ne brīvība veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās tās dibinātas; tā kā uz uzņēmumu, kurus reglamentē trešo valstu tiesību akti, lūgumiem atļaut dibināt meitasuzņēmumus vai iegūt līdzdalību tomēr attiecas procedūra, kas paredzēta, lai nodrošinātu līdzvērtīga režīma piemērošanu Kopienas uzņēmumiem attiecīgajās trešajās valstīs;

tā kā darbības atļaujas, ko kompetentās valsts iestādes ieguldījumu sabiedrībām piešķir saskaņā ar šo direktīvu, būs derīgas visā Kopienā, nevis tikai vienā valstī, un pastāvošie noteikumi par līdzvērtīgu režīmu turpmāk nebūs spēkā; tā kā tādēļ ir vajadzīga elastīga procedūra, lai varētu novērtēt līdzvērtību Kopienas mērogā; tā kā šīs procedūras mērķis ir nevis padarīt nepieejamus Kopienas finanšu tirgus, bet gan uzlabot pasaules finanšu tirgu liberalizāciju trešās valstīs, jo Kopienas mērķis ir atstāt savus finanšu tirgus atvērtus pārējām pasaules valstīm; tā kā tādēļ šī direktīva paredz procedūras sarunām ar trešām valstīm un kā galēju līdzekli — iespēju noteikt pasākumus, kas apturētu jaunu darbības atļaujas lūgumu iesniegšanu un ierobežotu jaunu darbības atļauju piešķiršanu;

tā kā viens no šīs direktīvas mērķiem ir ieguldītāju aizsardzība; tā kā tāpēc jāņem vērā atšķirīgās aizsardzības prasības dažādu kategoriju ieguldītājiem un to profesionalitātes līmenis;

tā kā dalībvalstīm jānodrošina, lai nekas netraucētu tāpat kā izcelsmes dalībvalstī veikt darbības, uz kurām attiecas savstarpējā atzīšana, ciktāl tās nav pretrunā uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošiem normatīviem aktiem, kas aizsargā vispārējo labumu;

tā kā dalībvalsts nedrīkst ierobežot ieguldītāju, kas pastāvīgi uzturas vai darbojas šajā dalībvalstī, tiesības izmantot jebkuru ieguldījumu pakalpojumu, ko sniedz ieguldījumu sabiedrība, uz ko attiecas šī direktīva un kas atrodas un darbojas ārpus šīs dalībvalsts;

tā kā dažās dalībvalstīs kliringa vai norēķina funkcijas var veikt struktūras, kas nav tieši saistītas ar tirgiem, kuros darījumus veic; tā kā attiecīgi visas atsaucēs šajā direktīvā uz iekļūšanu vai dalību regulētos tirgos jāsaprot kā atsaucēs arī attiecībā uz piekļuvi struktūrām, kas regulētajiem tirgiem veic kliringa un norēķina funkcijas;

⁽¹⁾ OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.

tā kā katrai dalībvalstij savā teritorijā jānodrošina, lai netiktu diskriminētas ieguldījumu sabiedrības, kas saņēmušas darbības atļauju kādā no dalībvalstīm, nedz finanšu instrumenti, ko kotē dalībvalstu regulētajos tirgos; tā kā visām ieguldījumu sabiedrībām jābūt vienādām iespējām iesaistīties vai iekļūt regulētajos tirgos; tā kā tādēļ neatkarīgi no tā, kā dalībvalstīs pašlaik organizē darījumus, ir svarīgi, ievērojot šīs direktīvas nosacījumus, ar šo direktīvu atcelt tehniskos un juridiskos ierobežojumus iekļūšanai regulētajos tirgos;

tā kā dažas dalībvalstis ļauj kredītiestādēm kļūt par to regulēto tirgu dalībniecēm tikai netieši, izveidojot specializētas filiāles; tā kā šīs direktīvas radītā iespēja kredītiestādēm tieši kļūt par regulēto tirgu dalībniecēm, neveidojot specializētas filiāles, šīm dalībvalstīm ir nozīmīga reforma, kuras sekas būtu pārvērtējamas, ņemot vērā finanšu tirgu attīstību; tā kā, ņemot vērā šos faktorus, pārskatā, ko par šo jautājumu Komisija iesniegs Padomei līdz 1998. gada 31. decembrim, jāņem vērā visi faktori, kas vajadzīgi, lai pārvērtētu sekas šajās dalībvalstīs, jo īpaši, interešu konflikta iespējas un ieguldītāju aizsardzības līmenis;

tā kā ir ļoti svarīgi, lai kompensācijas sistēmu saskaņošana stātos spēkā tajā pašā dienā, kad stāsies spēkā šī direktīva; tā kā turklāt līdz dienai, kad stāsies spēkā direktīva, kas saskaņos kompensācijas sistēmas, uzņēmējas dalībvalstis var ieguldījumu sabiedrībām, ieskaitot kredītiestādes, kurām darbības atļauju piešķirušas citas dalībvalstis, piemērot savu kompensācijas sistēmu, ja attiecīgajā izcelsmes dalībvalstī nav kompensācijas sistēmu vai ja to sistēmas nepiedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni;

tā kā valstu tiesību aktiem arī turpmāk jāreglamentē regulēto tirgu struktūra, neradot šķēršļus ieguldījumu sabiedrībām, kam piešķirta darbības atļauja sniegt attiecīgos pakalpojumus to izcelsmes valstīs, un attiecībā uz iekļūšanas liberalizāciju uzņēmēju dalībvalstu reglamentētajos tirgos; tā kā saskaņā ar šo principu Vācijas Federatīvās Republikas un Nīderlandes tiesību akti attiecīgi nosaka *Kursmakler* un *hoekmannen* darbību, lai nodrošinātu to, ka viņi neveic savas darbības līdztekus citām darbībām; tā kā jāievēro, ka *Kursmakler* un *hoekmannen* nedrīkst sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs; tā kā neviens neatkarīgi no tā, kura ir tā izcelsmes dalībvalsts, nedrīkst darboties kā *Kursmakler* vai *hoekman*, ja uz viņu neattiecas tādi paši noteikumi par nesaderību, kādi izriet no *Kursmakler* vai *hoekman* statusa;

tā kā jāņem vērā, ka šī direktīva nedrīkst ietekmēt pasākumus, ko veic saskaņā ar Padomes Direktīvā 79/279/EEK (1979. gada

5. marts), ar ko koordinē nosacījumus pārvedamu vērtspapīru iekļūšanai biržās oficiālajā sarakstā⁽¹⁾;

tā kā finanšu sistēmas stabilitāte un pareiza darbība un ieguldītāju aizsardzība paredz, ka uzņēmējai dalībvalstij tās teritorijā ir tiesības un pienākums novērst un sodīt par tādu ieguldījumu sabiedrības darbību, kas ir pretrunā darbības noteikumiem un citām normām vai reglamentācijai, ko tā ir noteikusi vispārības labā, kā arī pieņemt lēmumus ārkārtējās situācijās; tā kā turklāt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pienākumus pildot, jābūt iespējai paļauties uz visciešāko sadarbību ar attiecīgās izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, jo īpaši attiecībā uz darbībām, ko veic saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību; tā kā izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir tiesīgas no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saņemt informāciju par visiem pasākumiem, kas saistīti ar ieguldījumu sabiedrības sodīšanu vai tās darbības ierobežošanu, ko attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām, kam darbības atļauja piešķirta izcelsmes dalībvalstī, veikusi uzņēmēja dalībvalsts, lai varētu sekmīgi pildīt uzraudzības uzdevumu; tā kā tādēļ jānodrošina izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbība;

tā kā ņemot vērā divkārtšo mērķi aizsargāt ieguldītājus un nodrošināt pārvedamu vērtspapīru tirgu netraucētu darbību, ir jānodrošina darījumu caurskatāmība un jāpanāk, ka normas attiecībā uz regulētajiem tirgiem, kas šim mērķim iekļautas šajā direktīvā, tiek piemērotas gan ieguldījumu sabiedrībām, gan kredītiestādēm, kad tās darbojas tirgū;

tā kā lai izskatītu problēmas, kas jomās, uz kurām attiecas Padomes direktīvas par ieguldījumu pakalpojumiem un vērtspapīriem, rodas gan sakarā ar esošo pasākumu piemērošanu, gan sakarā ar ciešākas koordinēšanas iespēju nākotnē, valstu iestādēm un Komisijai jāsadarbības komitejā; tā kā šādas komitejas izveide pieļauj arī citas uzraudzības iestāžu sadarbības formas šajā jomā;

tā kā šajā direktīvā iekļautajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem ar laiku var būt vajadzīgi tehniski grozījumi, kas atspoguļotu pārmaiņas ieguldījumu pakalpojumu nozarē; tā kā Komisija izdarīs vajadzīgos grozījumus pēc tam, kad būs griezusies Komitejā, kas tiks izveidota vērtspapīru tirgus jomā,

(1) OV L 66, 16.3.1979., 21. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu.

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

Definīcijas un darbības joma

1. pants

Šajā direktīvā:

1. "ieguldījumu pakalpojums" ir kāds no pielikuma A daļā uzskaitītajiem pakalpojumiem, kas attiecas uz kādu no pielikuma B daļā uzskaitītajiem instrumentiem un ko sniedz trešai personai;
2. "ieguldījumu sabiedrība" ir juridiska persona, kuras pastāvīgā darbība vai darbs ir ieguldījumu pakalpojumu profesionāla sniegšana trešām personām.

Šīs direktīvas mērķiem dalībvalstis ieguldījumu sabiedrības jēdzienu var attiecināt uz uzņēmumiem, kas nav juridiskas personas, ja:

- to juridiskais statuss nodrošina trešo personu interesēm aizsardzības līmeni, kas ir līdzvērtīgs tam, ko sniedz juridiskas personas, un
- uz tiem attiecas pietiekama uzraudzība, kas atbilst to juridiskajai formai.

Tomēr, ja šādas fiziskas personas sniedz pakalpojumus, kas saistīti ar trešo personu kapitāla vai pārvedamu vērtspapīru turēšanu, tās var uzskatīt par ieguldījumu sabiedrībām šīs direktīvas nozīmē tikai tad, ja neatkarīgi no citām prasībām, ko nosaka šī direktīva un Direktīva 93/6/EEK, tās atbilst šādiem nosacījumiem:

- jābūt aizsargātām trešo personu īpašuma tiesībām attiecībā uz tām piederošiem instrumentiem un kapitālu, jo īpaši uzņēmuma vai tā īpašnieku maksātspējas gadījumā, apķīlāšanas, kompensācijas vai sabiedrības kreditoru vai īpašnieku citas uzsāktas darbības gadījumā,
- uz ieguldījumu sabiedrību jāattiecas normām, kas paredzētas sabiedrības un tās īpašnieku maksātspējas uzraudzībai,
- ieguldījumu sabiedrības gada pārskats jāpārbauda vienai vai vairākām personām, ko valsts tiesību akti pilnvaro veikt pārskatu revīziju,
- ja uzņēmumam ir tikai viens īpašnieks, viņam jāparedz ieguldītāju aizsardzība gadījumā, ja uzņēmums pārtrauc darbību viņa nāves, darba nespējas vai citā līdzīgā gadījumā.

Ne vēlāk kā 1997. gada 31. decembrī Komisija ziņo par šā punkta otrās un trešās daļas piemērošanu un vajadzības gadījumā ierosina tos labot vai atcelt.

Ja persona sniedz kādu no pielikuma A iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem un ja šo darbību veic tikai uz ieguldījumu sabiedrības rēķinu un uzņemoties pilnu un neierobežotu atbildību, tādu darbību neuzskata par personas, bet par pašas ieguldījumu sabiedrības darbību;

3. "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kas definēta Direktīvas 77/780/EEK ⁽¹⁾ 1. panta pirmajā ievilkumā, izņemot iestādes, kas minētas tās 2. panta 2. punktā;
4. "pārvedami vērtspapīri" ir:
 - akcijas un akcijām līdzvērtīgi vērtspapīri,
 - obligācijas un citādas parādzīmes, ko var tirgot kapitāla tirgū,
 - citādi parasti tirgojami vērtspapīri, kas dod tiesības iegūt šādus pārvedamus vērtspapīrus parakstoties vai biržā vai paredz norēķinu skaidrā naudā, bet kas nav maksāšanas līdzekļi;
5. "naudas tirgus instrumenti" ir to kategoriju finanšu instrumenti, ko parasti tirgo naudas tirgū;
6. "izcelsmes dalībvalsts" ir:
 - a) ja ieguldījumu sabiedrība ir fiziska persona — dalībvalsts, kurā atrodas ieguldījumu sabiedrības pārvaldes iestāde;
 - b) ja ieguldījumu sabiedrība ir juridiska persona — dalībvalsts, kurā ieguldījumu sabiedrībai ir juridiskā adrese vai, ja saskaņā ar tās valsts tiesību aktu tai nav juridiskās adreses, dalībvalsts, kurā atrodas tās pārvaldes iestādes;
 - c) attiecībā uz tirgu — dalībvalsts, kurā atrodas tās struktūras juridiskā adrese, kas nodrošina tirdzniecību, vai, ja saskaņā ar tās valsts tiesību aktu tai nav juridiskās adreses, dalībvalsts, kurā atrodas šīs struktūras pārvaldes iestādes;

⁽¹⁾ OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/646/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp.).

7. “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā ieguldījumu sabiedrībai ir filiāle vai kurā ieguldījumu sabiedrība sniedz pakalpojumus;

8. “filiāle” ir darījumu vieta, kas ir ieguldījumu sabiedrības daļa, kam nav juridiskas personas statusa un kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kurus ieguldījumu sabiedrībai ir atļauts sniegt; visas darījumu vietas, ko ieguldījumu sabiedrība ar vadību citā dalībvalstī ir izveidojusi vienā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli;

9. “kompetentās iestādes” ir iestādes, ko katra dalībvalsts norīko saskaņā ar 22. pantu;

10. “kvalifikācijas līdzdalība” nozīmē katru tiešu vai netiešu līdzdalību ieguldījumu sabiedrībā, kas ir vismaz 10 % no tās kapitāla vai balsstiesībām vai ļauj ievērojami ietekmēt pārvaldību ieguldījumu sabiedrībā, kurā ir šī līdzdalība.

Šajā definīcijā, sakarā ar 4. un 9. pantu un pārējiem īpašuma līmeņiem, kas minēti 9. pantā, ņem vērā balsstiesības, kas minētas Direktīvas 88/627/EEK ⁽¹⁾ 7. pantā;

11. “mātes uzņēmums” ir mātes uzņēmums, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā ⁽²⁾;

12. “meitas uzņēmums” ir meitas uzņēmums, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā; visus meitas uzņēmuma meitas uzņēmumus uzskata par tā mātes uzņēmuma meitas uzņēmumiem, kas ir šo uzņēmumu sākotnējais mātes uzņēmums;

13. “regulēts tirgus” ir tirgus pielikuma B iedaļā uzskaitītajiem instrumentiem:

— kas ir 16. pantā paredzētajā sarakstā, ko sastāda dalībvalsts, kura ir izcelsmes dalībvalsts, kā noteikts 1. panta 6. punkta c) apakšpunktā,

— kas darbojas regulāri,

— ko raksturo tas, ka noteikumi, ko izdod vai apstiprina kompetentās iestādes, nosaka tirgus darbības nosacījumus, nosacījumus ienākšanai tirgū un, ja Direktīva 79/279/EEK ir piemērojama, nosacījumus, kas reglamentē iekļaušanu sarakstā, ko paredz minētā direktīva, un, ja minētā direktīva nav piemērojama, nosacījumus, kam instrumentam jāatbilst, lai to varētu efektīvi tirgot tirgū,

— kas prasa atbilstību visām pārskata un caurskatāmības prasībām, kas noteiktas, ievērojot 20. un 21. pantu;

14. “kontrole” ir kontrole, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā.

2. pants

1. Šī direktīva attiecas uz visām ieguldījumu sabiedrībām. Tomēr tikai šā panta 4. punktu un 8. panta 2. punktu, 10., 11. pantu, 12. panta pirmo daļu, 14. panta 3. un 4. punktu, 15., 19. un 20. pantu piemēro kredītiestādēm, kurām darbības atļauja, kas piešķirta saskaņā ar Direktīvu 77/780/EEK un Direktīvu 89/646/EEK, attiecas uz vienu vai vairākiem ieguldījumu pakalpojumiem, kas uzskaitīti šīs direktīvas pielikuma A iedaļā.

2. Šī direktīva neattiecas uz:

a) apdrošināšanas sabiedrībām, kas definētas Direktīvas 73/239/EEK ⁽³⁾ 1. pantā vai Direktīvas 79/269/EEK ⁽⁴⁾ 1. pantā, vai uzņēmumiem, kas veic pārapsrošināšanas un retrocesijas darbības un kas paredzēti Direktīvā 64/225/EEK ⁽⁵⁾;

b) sabiedrībām, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus tikai saviem mātes uzņēmumiem, saviem meitas uzņēmumiem vai citiem savu mātes uzņēmumu meitas uzņēmumiem;

c) personām, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumu, ja šo pakalpojumu sniedz atsevišķā gadījumā profesionālās darbības gaitā un šo darbību reglamentē likumi vai citi normatīvi akti vai profesionālās ētikas kodekss, kas pieļauj šā pakalpojuma sniegšanu;

d) sabiedrībām, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus vienīgi attiecībā uz darbinieku dalības sistēmām;

e) sabiedrībām, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kuri ir gan b), gan d) apakšpunktā minētie pakalpojumi;

f) dalībvalstu centrālajām bankām un citām valsts struktūrām, kuru funkcijas ir līdzīgas, kā arī citām valsts iestādēm, kuru pienākums ir pārvaldīt valsts parādu vai iesaistīties valsts parāda pārvaldībā;

⁽¹⁾ OV L 348, 17.12.1988., 62. lpp.

⁽²⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/605/EEK (OV L 317, 16.11.1990., 60. lpp.).

⁽³⁾ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/619/EEK (OV L 330, 29.11.1990., 50. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 63, 13.3.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/618/EEK (OV L 330, 29.11.1990., 44. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 56, 4.4.1964., 878/64. lpp.

g) sabiedrībām,

- kas nedrīkst turēt klientu naudas līdzekļus vai vērtspapīrus un tādēļ nekad nevar būt savu klientu debitori,
- kas nedrīkst sniegt nekādus citus ieguldījumu pakalpojumus, kā vien pasūtījumu saņemšanu un nodošanu attiecībā uz pārvedamiem vērtspapīriem un sertifikātiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos,
- kas, sniedzot šo pakalpojumu, var nodot pasūtījumus tikai:

- i) ieguldījumu sabiedrībām, kam ir piešķirta darbības atļauja saskaņā ar šo direktīvu;
- ii) kredītiestādēm, kam ir piešķirta darbības atļauja saskaņā ar Direktīvu 77/780/EEK un Direktīvu 89/646/EEK;
- iii) ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu filiālēm, kurām ir piešķirta darbības atļauja trešā valstī un uz kurām attiecas uzraudzības normas, ko kompetentās iestādes uzskata par vismaz tikpat stingrām kā tās, kas noteiktas šajā direktīvā, Direktīvā 89/646/EEK vai Direktīvā 93/6/EEK, un kuras tām atbilst;
- iv) kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem, kam saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ir atļauts tirgot sertifikātus vispārībai un šādu uzņēmumu vadītājiem;
- v) ieguldījumu sabiedrībām ar pamatkapitālu, kas noteikts Direktīvas 77/91/EEK ⁽¹⁾ 15. panta 4. punktā, kuru vērtspapīri tiek kotēti vai tirgoti dalībvalsts regulētā tirgū;

— kuru darbību valsts līmenī reglamentē normas vai ētikas kodekss;

- h) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai tos koordinē Kopienas līmenī vai ne, un šādu uzņēmumu depozitārijiem un vadītājiem;
- i) personām, kuru pamatdarbība ir preču tirdzniecība savā starpā vai ar šādu produktu ražotājiem vai profesionāliem lietotājiem un kuras sniedz ieguldījumu pakalpojumus tikai šādiem ražotājiem un profesionāliem lietotājiem tādā apjomā, kāds ir vajadzīgs to pamatdarbībai;
- j) sabiedrībām, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kas ir vienīgi finanšu termiņdarījumu vai iespēju darījumu tirgošana tirgos uz savu rēķinu, vai kuras tirgojas uz citu šo tirgu dalībnieku rēķinu vai veido tiem cenas, un kuras garantē to pašu tirgu klīringa palātu locekļi. Atbildība par šādu sabiedrību noslēgto līgumu izpildes nodrošināšanu jāuzņemas to pašu tirgu klīringa palātu locekļiem;

k) Dānijas pensiju fondu izveidotām apvienībām, kuru vienīgais mērķis ir pārvaldīt to pensijas fondu līdzekļus, kuri ir šo apvienību locekļi;

l) “*agenti di cambio*”, kuru darbību un funkcijas reglamentē Itālijas Karaļa 1925. gada 7. marta Dekrēts Nr. 222 un vēlāk pieņemtie noteikumi, kas to groza, un kuriem ir atļauts veikt darbību saskaņā ar Itālijas 1991. gada 2. janvāra Likuma Nr. 119. pantu.

3. Līdz 1998. gada 31. decembrim Komisija ziņo par 2. punkta piemērošanu saistībā ar pielikuma A daļu un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus attiecīgo izņēmumu un pakalpojumu noteikšanā, ņemot vērā to, kā darbojas šī direktīva, un vēlāk ziņo regulāri.

4. Tiesības, ko piešķir šī direktīva, neattiecinā uz tādu pakalpojumu sniegšanu, kur darījuma puse ir valsts, centrālā banka vai citas dalībvalsts valsts struktūras, kas izpilda līdzīgas funkcijas, īstenojot attiecīgās dalībvalsts naudas, maiņas kursa, valsts parāda un rezervju pārvaldības politiku.

II SADAĻA

Nosacījumi darbības sākšanai

3. pants

1. Visās dalībvalstīs, lai ieguldījumu sabiedrības varētu veikt darbību, tām jābūt ieguldījumu sabiedrībām, kam darbības atļauju piešķirusi to izcelsmes dalībvalsts. Šādu darbības atļauju piešķir izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, kas norīkotas saskaņā ar 22. pantu. Šajā darbības atļaujā norāda pielikuma A daļā minētos ieguldījumu pakalpojumus, ko attiecīgajai sabiedrībai ir jābūt sniegt. Darbības atļauja var attiekties arī uz vienu vai vairākiem blakus pakalpojumiem, kas minēti pielikuma C daļā. Darbības atļauju šīs direktīvas nozīmē nedrīkst piešķirt pakalpojumiem, uz ko attiecas tikai pielikuma C daļa.

2. Visas dalībvalstis prasa, lai:

- visām ieguldījumu sabiedrībām, kas ir juridiskas personas un kam saskaņā ar tiesību aktu ir juridiskā adrese, pārvaldes iestādes atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur tās juridiskā adrese,
- visām citām ieguldījumu sabiedrībām pārvaldes iestādes atrastos dalībvalstī, kura ir izdevusi darbības atļauju un kurā tā faktiski darbojas.

⁽¹⁾ OV L 26, 30.1.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu.

3. Neatkarīgi no citiem vispārēji piemērojamiem valsts tiesību aktu nosacījumiem kompetentās iestādes darbības atļauju nepiešķir, ja vien:

- ieguldījumu sabiedrībai ir pietiekams sākotnējais kapitāls saskaņā ar Direktīvā 93/6/EEK noteiktajām normām, ņemot vērā konkrētā ieguldījumu pakalpojuma veidu,
- personām, kas faktiski vada ieguldījumu sabiedrības darbību, ir atbilstīga reputācija un pietiekama pieredze.

Par sabiedrības darbības virzību jālemj vismaz divām personām, kas atbilst iepriekš minētajiem nosacījumiem. Ja ir tāda sistēma, ar kuru tiek panākts līdzvērtīgs rezultāts, īpaši gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punkta trešās daļas pēdējā ievilkumā, kompetentās iestādes tomēr var piešķirt darbības atļauju ieguldījumu sabiedrībām, kas ir fiziskas personas vai, ņemot vērā to darbības veidu un apjomu, ieguldījumu sabiedrībām, kas ir juridiskas personas, ja saskaņā ar to statūtiem un valsts tiesību aktiem šādas sabiedrības vada viena fiziska persona.

4. Dalībvalstis arī prasa, lai kopā ar katru darbības atļaujas pieteikumu būtu darbības programma, kur citā starpā izklāstīts paredzētās darbības veids un attiecīgās ieguldījumu sabiedrības organizatoriskā struktūra.

5. Par to, vai darbības atļauju piešķirs, pieteikuma iesniedzēju informē sešos mēnešos no pilnīga pieteikuma iesniegšanas. Ja darbības atļauja netiek piešķirta, paziņo iemeslus.

6. Ieguldījumu sabiedrība var sākt darbību, līdzko ir piešķirta darbības atļauja.

7. Kompetentās iestādes var atsaukt ieguldījumu sabiedrībai piešķirtu darbības atļauju, ievērojot šo direktīvu, tikai tad, ja ieguldījumu sabiedrība:

- a) 12 mēnešos neizmanto darbības atļauju, skaidri atsakās no darbības atļaujas vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav sniegusi ieguldījumu pakalpojumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos darbības atļauja zaudē spēku;
- b) ir saņēmusi darbības atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas, vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- c) vairs neatbilst nosacījumiem, ar kuriem darbības atļauja piešķirta;
- d) vairs neatbilst Direktīvas 93/6/EEK prasībām;
- e) ir nopietni un sistemātiski pārkāpusi noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 10. un 11. pantu, vai
- f) atbilst kādam no gadījumiem, kuros valsts tiesību akti paredz darbības atļauju atsaukt.

4. pants

Kompetentās iestādes nepiešķir darbības atļauju sākt ieguldījumu sabiedrības darbību, iekams nav informētas par tiešu vai netiešu akcionāru vai locekļu identitāti, fiziskām vai juridiskām personām, kurām ir kvalifikācijas līdzdalība, un par šīs līdzdalības apjomu.

Kompetentās iestādes atsaka darbības atļauju, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt ieguldījumu sabiedrības pareizu un piesardzīgu vadību, tās nav pārliecinātas par iepriekšminēto akcionāru vai locekļu piemērotību.

5. pants

Attiecībā uz tādu ieguldījumu sabiedrību filiālēm, kam juridiskā adrese ir ārpus Kopienas un kas sāk vai veic darbību, dalībvalstis nepiemēro nekādus noteikumus, kas nosaka labvēlīgāku režīmu par to, kuru piemēro tādu ieguldījumu sabiedrību filiālēm, kam juridiskā adrese ir dalībvalstīs.

6. pants

Par katru darbības atļaujas piešķiršanu ieguldījumu sabiedrībai iepriekš apspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja tā ir:

- ieguldījumu sabiedrības vai kredītiestādes meitas uzņēmums, kam darbības atļauja piešķirta citā dalībvalstī,
 - ieguldījumu sabiedrības vai kredītiestādes mātes uzņēmuma filiāle, kam darbības atļauja piešķirta citā dalībvalstī,
- vai ja to
- kontrolē tās pašas fiziskās vai juridiskās personas, kas kontrolē ieguldījumu sabiedrību vai kredītiestādi, kam darbības atļauja piešķirta citā dalībvalstī.

III SADAĻA

Attiecības ar trešām valstīm

7. pants

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes informē Komisiju:

- a) par katru darbības atļaujas piešķiršanu sabiedrībai, kas ir tāda mātes uzņēmuma tiešs vai netiešs meitas uzņēmums, kuru reglamentē kādas trešās valsts tiesību akti;

- b) ikreiz, kad šāds mātes uzņēmums iegūst tik lielu līdzdalību Kopienas ieguldījumu sabiedrībā, ka pēdējā minētā sabiedrība kļūst par tā meitas uzņēmumu.

Abos gadījumos Komisija informē Padomi līdz tam brīdim, kad Padome pēc Komisijas priekšlikuma būs izveidojusi komiteju pārvedamu vērtspapīru lietās.

Ja darbības atļauja ir piešķirta kādai sabiedrībai, kas ir tiešs vai netiešs meitas uzņēmums mātes uzņēmumam, kuru reglamentē trešās valsts tiesību akti, kompetentās iestādes paziņojumā, ko tās iesniedz Komisijai, precizē attiecīgās uzņēmumu grupas struktūru.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par vispārīgām grūtībām, ar kādām saduras to ieguldījumu sabiedrības, sākdamas darbību vai sniedzamas ieguldījumu pakalpojumus trešajās valstīs.

3. Sākotnēji ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā un pēc tam regulāri Komisija izstrādā ziņojumu, kurā iztirzā režīmu atbilstīgi 4. un 5. punktam, kādu Kopienas ieguldījumu sabiedrībām trešās valstīs paredz attiecībā uz darbības sākšanu, ieguldījumu pakalpojumu sniegšanu un līdzdalības iegūšanu trešu valstu ieguldījumu sabiedrībās. Komisija šos ziņojumus iesniedz Padomei kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem.

4. Ja, pamatojoties uz 3. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija konstatējusi, ka kāda trešā valsts nenodrošina Kopienas ieguldījumu sabiedrībām efektīvu iekļūšanu tirgū, kas ir līdzīga tai, kādu Kopiena nodrošina ieguldījumu sabiedrībām no šīs trešās valsts, Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus par vajadzīgo pilnvaru piešķiršanu sarunām, lai Kopienas ieguldījumu sabiedrībām panāktu līdzvērtīgas konkurences iespējas. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

5. Ja, pamatojoties uz 3. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka Kopienas ieguldījumu sabiedrībām trešā valstī nepiemēro noteikumus, kas nodrošina tādus pašas konkurences iespējas, kādas ir pieejamas šīs valsts ieguldījumu sabiedrībām, un ka nav izpildīti nosacījumi efektīvai iekļūšanai tirgū, Komisija var sākt sarunas, lai stāvakli uzlabotu.

Pirmajā punktā minētajos gadījumos saskaņā ar procedūru, kas jānosaka direktīvā, ar kuru Padome izveidos 1. punktā minēto komiteju, jebkurā laikā un papildus sarunu sākšanai var arī pieņemt lēmumu, ka attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāierobežo vai jāaptur lēmumi attiecībā uz iesniegtiem lūgumiem vai nākamjiem lūgumiem piešķirt darbības atļauju un ļaut iegūt līdzdalību tiešiem vai netiešiem mātes uzņēmumiem, ko

reglamentē attiecīgās trešās valsts tiesību akti. Šādu pasākumu ilgums nepārsniedz trīs mēnešus.

Pirms šā trīs mēnešu perioda beigām, ņemot vērā sarunu rezultātus, Padome var ar kvalificētu balsu vairākumu izlemt, vai pasākumus turpinās.

Nedrīkst ierobežot vai apturēt tādu filiāļu izveidi, ko veic ieguldījumu sabiedrības vai to filiāles, kam Kopienā piešķirta darbības atļauja, vai tādu līdzdalības iegūšanu, ko šādas sabiedrības vai filiāles veic Kopienas ieguldījumu sabiedrībās.

6. Ja Komisija konstatējusi vienu no 4. un 5. punktā aprakstītajām situācijām, dalībvalstis pēc tās lūguma to informē:

- a) par darbības atļaujas pieteikumiem, ko iesniegušas sabiedrības, kuras ir tāda mātes uzņēmuma tieši vai netieši meitas uzņēmumi, kuru reglamentē trešās valsts tiesību akti;

- b) ja tās saskaņā ar 10. pantu ir informētas, ka šāds mātesuzņēmums gatavojas iegūt tādu līdzdalību Kopienas ieguldījumu sabiedrībā, ka pēdējā minētā sabiedrība kļūst par tā meitas uzņēmumu.

Šis pienākums sniegt informāciju nav spēkā, ja ir panākta vienošanās ar 4. vai 5. punktā minēto trešo valsti vai ja 5. punkta otrā un trešā daļa vairs nav spēkā.

7. Pasākumi, ko veic saskaņā ar šo pantu, saskan ar Kopienas pienākumiem saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem starptautiskiem līgumiem, kas reglamentē ieguldījumu sabiedrību darbības sākšanu un veikšanu.

IV SADAĻA

Darbības nosacījumi

8. pants

1. Izcelsmes dalībvalstu kompetentās iestādes prasa, lai ieguldījumu sabiedrības, kam tās piešķirušas darbības atļauju, vienmēr ievērotu nosacījumus, ko uzliek 3. panta 3. punkts.

2. Izcelsmes dalībvalstu kompetentās iestādes prasa, lai ieguldījumu sabiedrības, kam tās piešķirušas darbības atļauju, vienmēr izpildītu normas, ko uzliek Direktīva 93/6/EEK.

3. Par ieguldījumu sabiedrības uzraudzību atbild izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes neatkarīgi no tā, vai ieguldījumu sabiedrība nodibina filiāli vai sniedz pakalpojumus citā dalībvalstī vai ne, neskarot tos šīs direktīvas noteikumus, kuri atbildību uzliek uzņēmējas dalībvalsts iestādēm.

9. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai visas personas, kas gatavojas tieši vai netieši iegūt kvalifikācijas līdzdalību ieguldījumu sabiedrībā, vispirms informētu kompetentās iestādes par attiecīgās līdzdalības apjomu. Šādas personas tāpat informē kompetentās iestādes par to, vai paredz palielināt savu kvalifikācijas līdzdalību tā, lai tās īpašumā esošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20, 33 vai 50 %, vai tik daudz, ka ieguldījumu sabiedrība kļūtu par tās meitas uzņēmumu.

Neskarot 2. punktu, kompetentās iestādes trīs mēnešos no pirmajā daļā paredzētā paziņojuma dienas var iebilst pret šādu plānu, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt ieguldījumu sabiedrības pareizu un piesardzīgu vadību, tās nav pārliecinātas par pirmajā daļā minētās personas piemērotību. Ja tās pret plānu neiebilst, tās var noteikt galīgo termiņu tā īstenošanai.

2. Ja 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir ieguldījumu sabiedrība, kam darbības atļauju piešķirusi cita dalībvalsts, vai ieguldījumu sabiedrības mātes uzņēmums, kam darbības atļauju piešķirusi cita dalībvalsts, vai persona, kas kontrolē ieguldījumu sabiedrību, kam darbības atļauju piešķirusi cita dalībvalsts, un ja šāda ieguvuma iznākumā sabiedrība, kurā ieguvējs gatavojas iegūt līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitas uzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 6. pantā.

3. Dalībvalstis prasa, lai katra persona, kas domā tieši vai netieši atsavināt kvalifikācijas līdzdalību sabiedrībā, vispirms informētu kompetentās iestādes par savas līdzdalības apjomu. Ikvienu personu tāpat informē kompetentās iestādes, vai gatavojas tā samazināt savu kvalifikācijas līdzdalību, ka tās īpašumā esošā balsstiesību vai kapitāla daļa samazinātos līdz 20, 33 vai 50 %, vai tā, ka ieguldījumu sabiedrība vairs nebūtu tās meitasuzņēmums.

4. Ieguldījumu sabiedrības informē kompetentās iestādes, līdzko uzzina par katru tādu to kapitāla iegūšanu vai atsavināšanu, kuras dēļ līdzdalība pārsniedz kādu no 1. un 3. punktā minētajām robežām vai ir mazāka par to.

Vismaz reizi gadā tās dara kompetentajām iestādēm zināmus akcionāru un to locekļu vārdus, kurām ir kvalifikācijas līdzdalība, un šādas līdzdalības apjomu, kas norādīts, piemēram, informācijā, ko saņem gadskārtējā vispārējā akcionāru un locekļu sapulcē vai kas apliecina atbilstību noteikumiem, ko piemēro biržu sarakstos iekļautām sabiedrībām.

5. Ja 1. punktā minēto personu ietekme var kaitēt ieguldījumu sabiedrības pareizai un piesardzīgai vadībai, dalībvalstis liek kompetentajām iestādēm veikt atbilstošus pasākumus, lai situāciju uzlabotu. Šādi pasākumi var būt, piemēram, pavēles, sankcijas pret direktoriem un vadītājiem vai attiecīgo akcionāru vai locekļu turētājiem daļām atbilstīgo balsstiesību atcelšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro personām, kas neievēro pienākumu sniegt savlaicīgi informāciju, ko uzliek 1. punkts. Ja līdzdalība ir iegūta pretēji kompetento iestāžu iebildumam, dalībvalstis neatkarīgi no visām citām sankcijām, kas jāpieņem, paredz vai nu atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, balsojuma atzīšanu par nederīgu vai iespēju to anulēt.

10. pants

1. Katra izcelsmes dalībvalsts izstrādā uzraudzības normas, kas ieguldījumu sabiedrībām vienmēr jāievēro. Šādas normas jo īpaši nosaka, ka visām ieguldījumu sabiedrībām:

- ir pareizas vadības un uzskaites organizācija, elektroniskās datu apstrādes kontroles un drošības pasākumi, piemēroti iekšējās kontroles mehānismi, tostarp, jo īpaši, noteikumi par to darbinieku individuāliem darījumiem,
- tās izstrādā attiecīgus noteikumus par finanšu instrumentiem, kas pieder ieguldītājiem, lai aizsargātu to īpašuma tiesības, jo īpaši par ieguldījumu sabiedrības finanšu instrumentiem, kas ir tās rīcībā tikai ar ieguldītāju skaidru piekrišanu,
- tās izstrādā piemērotus noteikumus par kapitālu, kas pieder ieguldītājiem, lai aizsargātu to tiesības un neļautu ieguldījumu sabiedrībām, izņemot kredītiestādes, izmantot ieguldītāju naudas līdzekļus uz savu rēķinu,
- tās nodrošina veikto darījumu uzskaiti, kas ir vismaz pietiekama, lai ļautu izcelsmes dalībvalsts varas iestādēm pārraudzīt atbilstību uzraudzības normām, par kuru piemērošanu tās atbild; šādas uzskaites glabāšanas laiks jānosaka kompetentajām iestādēm,

- tām ir tāda struktūra un organizācija, lai mazinātu risku, ka klientu intereses var skart sabiedrības un tās klientu interešu konflikts vai interešu konflikts klientu starpā. Tomēr, ja ir izveidota filiāle, organizatoriskie noteikumi nedrīkst būt pretrunā darbības noteikumiem, ko nosaka uzņēmēja dalībvalsts attiecībā uz interešu konfliktiem.

11. pants

1. Dalībvalstis izstrādā darbības noteikumus, ko ieguldījumu sabiedrības vienmēr ievēro. Šādās normās jāīsteno vismaz turpmākajos ievilkumos izklāstītie principi un tās jāpiemēro tā, lai ņemtu vērā tās personas nodarbošanās veidu, kurai sniedz attiecīgu pakalpojumu. Dalībvalstis vajadzības gadījumā piemēro šīs normas arī blakus pakalpojumiem, kas uzskaitīti pielikuma C daļā. Šie principi nodrošina, ka ieguldījumu sabiedrība:

- savā darbībā rīkojas godīgi un taisnīgi savu klientu un tirgus vienotības interesēs,
- darbojas pietiekami prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi savu klientu un tirgus vienotības interesēs,
- tai ir tās darbības pienācīgai veikšanai vajadzīgie resursi un procedūras, un tā efektīvi tās izmanto,
- tā vāc no klientiem ziņas par viņu finanšu stāvokli, ieguldījumu pieredzi un mērķiem attiecībā uz pieprasītajiem pakalpojumiem,
- pietiekami atklāj attiecīgas būtiskas ziņas par saviem darījumiem ar klientiem,
- mēģina novērst interešu konfliktus un, ja tos nevar novērst, nodrošina, ka ar tās klientiem apietas taisnīgi, un
- pakļaujas normām, kas reglamentē tās darbību, atbalstot klientu intereses un tirgus vienotību.

2. Neatkarīgi no lēmumiem, kas jāpieņem, lai saskaņotu darbības noteikumus, dalībvalsts, kurā tiek sniegts pakalpojums, atbild par to, lai tie tiktu īstenoti un kontrolē to ievērošanu.

3. Ja ieguldījumu sabiedrība izpilda pasūtījumu, tad, lai piemērotu 1. punktā minētās normas, attiecīgā ieguldītāja nodarbošanās veidu izvērtē attiecībā uz ieguldītāju, no kura pasūtījums nāk, neatkarīgi no tā, vai ieguldītājs pats tieši izdara pasūtījumu vai netieši caur ieguldījumu sabiedrību, kas sniedz pakalpojumus, kuri minēti pielikuma A iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā.

12. pants

Pirms darījuma ar ieguldītāju sabiedrība tam paziņo, kāds kompensācijas fonds vai līdzvērtīga aizsardzība tiks piemērota attiecībā uz paredzētajiem darījumiem, kādu nodrošinājumu piedāvā piemērojamā sistēma, vai arī, ka fonda vai kompensācijas nav.

Padome pieņem zināšanai Komisijas ziņojumu par to, ka vēlākais līdz 1993. gada 31. jūlijam tā iesniegs priekšlikumus par tādu kompensācijas sistēmu saskaņošanu, kas attiecas uz ieguldījumu sabiedrību darījumiem. Padome pieņems lēmumu par šiem priekšlikumiem iespējami īsā laikā, tā lai ierosinātās sistēmas stātos spēkā vienā laikā ar šo direktīvu.

13. pants

Šī direktīva neliedz ieguldījumu sabiedrībām, kam darbības atļauju piešķirusi cita dalībvalsts, uzņēmējā dalībvalstī reklamēt savus pakalpojumus visos pieejamos saziņas līdzekļos, ievērojot normas, kas reglamentē šādas reklāmas formas un saturu un ir pieņemtas vispārēja labuma interesēs.

V SADAĻA

Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

14. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā saskaņā ar 17., 18. un 19. pantu ieguldījumu sabiedrības, kam darbības atļauju ir piešķirušas un saskaņā ar šo direktīvu pārrauga citas dalībvalsts kompetentās iestādes, var, izveidojot filiāli vai saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, sniegt ieguldījumu pakalpojumus un citus pakalpojumus, kas uzskaitīti pielikuma C iedaļā, ja darbības atļauja aptver šādus pakalpojumus.

Šī direktīva neietekmē uzņēmējas dalībvalsts kompetenci attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātiem, kam nepiemēro Direktīvu 85/611/EEK⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/220/EEK (OV L 100, 19.4.1988., 31. lpp.).

2. Dalībvalstis nedrīkst attiecināt uz filiāles izveidi vai 1. punktā minēto pakalpojumu sniegšanu pienākumu saņemt darbības atļauju vai sniegt dotācijas kapitālu vai citus līdzīgas iedarbības pasākumus.

3. Dalībvalsts var noteikt, ka darījumi attiecībā uz 1. punktā minētajiem pakalpojumiem jāveic regulētā tirgū, ja tie atbilst visiem šiem kritērijiem:

- ieguldītājam pastāvīgi jāuzturas vai jādarbojas šajā dalībvalstī,
- ieguldījumu sabiedrībai šādi darījumi jāveic ar galvenā uzņēmuma starpniecību, šajā dalībvalstī izvietotas filiāles starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību šajā dalībvalstī,
- darījumā jābūt instrumentam, ko šajā dalībvalstī tirgo regulētā tirgū.

4. Ja dalībvalsts piemēro 3. punktu, tas ieguldītājiem, kas parasti uzturas vai darbojas šajā dalībvalstī, dod tiesības atkāpties no pienākuma, ko uzliek 3. punkts, un veikt 3. punktā minētos darījumus ārpus regulēta tirgus. Dalībvalstis var noteikt, ka, lai izmantotu šīs tiesības, jābūt precīzai atļaujai, ņemot vērā atšķirīgās ieguldītāju aizsardzības vajadzības un jo īpaši profesionālo un iestādēs apvienoto ieguldītāju spējas pēc labākās gribas darboties savā labā. Jebkurā gadījumā jābūt iespējams šādu atļauju piešķirt apstākļos, kad nav apdraudēta ieguldītāju pasūtījumu tūlītēja izpilde.

5. Komisija ziņo par 3. un 4. punkta darbību vēlākais līdz 1998. gada 31. decembrim un vajadzības gadījumā ierosina tajos grozījumus.

15. pants

1. Neatkarīgi no tiesībām veikt uzņēmējdarbību un 14. pantā minētās pakalpojumu sniegšanas brīvības uzņēmējas dalībvalstis nodrošina, ka ieguldījumu sabiedrības, kam to izcelsmes dalībvalstu kompetentās iestādes atļāvušas sniegt pielikuma A iedaļas 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā minētos pakalpojumus, var uzņēmējā dalībvalstī tieši vai netieši kļūt par regulētu tirgu locekļiem vai tām ir tiesības iekļūt tajos, ja tiek sniegti līdzīgi pakalpojumi, kā arī kļūt par šādu regulētu tirgu locekļiem paredzētu kliringa un norēķinu sistēmu locekļiem vai piekļūt tām.

Dalībvalstis atceļ normas vai tiesību aktus, vai noteikumus par regulētajiem tirgiem, kas ierobežo to personu skaitu, kam ir

tiesības tajos ienākt. Ja tās juridiskā struktūra vai tehniskās iespējas ierobežo ienākšanu regulētā tirgū, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka tās struktūra un iespējas tiek regulāri uzlabotas.

2. Dalība vai tiesības ienākt regulētā tirgū ir atkarīgas no tā, vai sabiedrība saskaņā ar Direktīvu 93/6/EEK atbilst kapitāla pietiekamības normām un šādas atbilstības pārraudzībai izcelsmes dalībvalstī.

Uzņēmēja dalībvalsts ir tiesīga uzlikt papildu prasības attiecībā uz kapitālu tikai saistībā ar jautājumiem, uz kuriem minētā direktīva neattiecas.

Tiesības iekļūt regulētā tirgū, uzņemšana tajā un turpmākās piekļuves tiesības vai dalība ir atkarīga no atbilstības regulēta tirgus tiesību aktiem attiecībā uz regulēta tirgus uzbūvi un vadību, kā arī no tā, vai tiek ievēroti noteikumi par darījumiem tirgū, profesionāliem standartiem, kas attiecas uz darbiniekiem, kas darbojas tirgū vai saistībā ar tirgu, kliringa un norēķinu noteikumiem un procedūrām. Šādu noteikumu un procedūru piemērošanas kārtību vajadzības gadījumā var attiecīgi pielāgot, lai cita starpā nodrošinātu attiecīgo pienākumu izpildi, ar nosacījumu, ka tiek ievērots 28. pants.

3. Lai izpildītu pienākumu, ko uzliek 1. pants, uzņēmējas dalībvalstis piedāvā ieguldījumu sabiedrībām, kas minētas šajā punktā, izvēlēties, vai kļūt par regulētu tirgu locekļiem, vai iegūt tiesības ienākt to regulētos tirgos, vai nu:

— tieši, izveidojot uzņēmējās dalībvalstīs filiāles, vai

— netieši, izveidojot uzņēmējās dalībvalstīs filiāles vai iegūstot uzņēmējās dalībvalstīs sabiedrības, kas jau ir regulētu tirgu locekles vai kurām ir tiesības tajā ienākt.

Tomēr tās dalībvalstis, kuras šīs direktīvas pieņemšanas laikā piemēro tiesību aktus, kas kredītiestādēm neļauj kļūt par regulētu tirgu locekļiem vai saskaņā ar kuriem tām nav tiesību iekļūt regulētos tirgos, ja tām nav specializētas filiāles, var arī turpmāk, līdz 1996. gada 31. decembrim, iekļūšanai to regulētajos tirgos bez diskriminācijas piemērot to pašu pienākumu attiecībā uz kredītiestādēm no citām dalībvalstīm.

Spānijas Karaliste, Grieķijas Republika un Portugāles Republika drīkst šo laiku pagarināt līdz 1999. gada 31. decembrim. Gadu pirms minētā datuma Komisija sagatavo ziņojumu, ņemot vērā šā panta piemērošanas pieredzi, un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu. Padome var ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz šo priekšlikumu, pieņemt lēmumu minētos noteikumus pārskatīt.

4. Ievērojot 1., 2. un 3. punktu, ja uzņēmējas dalībvalsts regulēts tirgus darbojas tā, ka fiziska klātbūtne netiek pieprasīta, ieguldījumu sabiedrības, kas minētas 1. punktā, uz tā paša pamata var kļūt regulēta tirgus locekles vai tām var būt tiesības iekļūt tajā, un tām nevajag darboties uzņēmējā dalībvalstī. Lai saskaņā ar šo punktu ļautu savām ieguldījumu sabiedrībām kļūt par uzņēmēju dalībvalstu regulēto tirgu locekļiem vai iegūt tiesības iekļūt tajā, izcelsmes dalībvalsts ļauj minētajiem uzņēmējas dalībvalsts regulētiem tirgiem sniegt attiecīgas iespējas izcelsmes dalībvalstu teritorijā.

5. Šis pants neietekmē dalībvalstu tiesības ļaut vai liegt izveidot jaunus tirgus to teritorijā.

6. Šis pants nav spēkā:

— Vācijas Federatīvajā Republikā attiecībā uz *Kursmakler* darbības reglamentējumu, vai

— Nīderlandē attiecībā uz *hoekmannen* darbības reglamentējumu.

16. pants

Savstarpējas atzišanas un šīs direktīvas piemērošanas nolūkā katra dalībvalsts izveido to regulēto tirgu sarakstu, kam tā ir izcelsmes dalībvalsts un kas atbilst tās noteikumiem, un šo sarakstu līdz ar attiecīgajām šo regulēto tirgu organizācijas un darbības noteikumiem nosūta dalībvalstīm un Komisijai zināšanai. Līdzīgi paziņo par pārmaiņām iepriekšminētajā sarakstā vai noteikumos. Vismaz reizi gadā Komisija publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* regulēto tirgu sarakstus ar jauninājumiem.

Līdz 1996. gada 31. decembrim Komisija ziņo par šādi saņemto informāciju un vajadzības gadījumā ierosina grozīt regulēta tirgus definīciju šajā direktīvā.

17. pants

1. Papildus to nosacījumu izpildei, ko uzliek 3. pants, ieguldījumu sabiedrības, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, par to paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis nosaka, ka ieguldījumu sabiedrības, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, 1. punktā paredzētajā paziņojumā sniedz šādas ziņas:

a) dalībvalsts, kuras teritorijā tā plāno izveidot filiāli;

b) darbības programma, kur cita starpā uzrāda paredzētās darbības veidus un filiāles organizatorisko uzbūvi;

c) adrese uzņēmējā dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus;

d) to personu vārdi, kas atbild par filiāles vadību.

3. Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ņemot vērā paredzētās darbības, nav iemesla apšaubīt ieguldījumu sabiedrības administratīvās uzbūves piemērotību vai finanšu stāvokli, tās trīs mēnešos pēc visu 2. punktā minēto ziņu saņemšanas to dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un par to informē attiecīgo ieguldījumu sabiedrību.

Tās arī iesniedz informāciju par visām kompensācijas shēmām, kas paredzētas filiāles ieguldītāju aizsardzībai.

Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās sniegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm 2. punktā minētās ziņas, trīs mēnešos pēc visu ziņu saņemšanas tās dara attiecīgai ieguldījumu sabiedrībai zināmus atteikuma iemeslus. Atteikums vai atbildes nesniegšana dod tiesības griezties izcelsmes dalībvalsts tiesās.

4. Pirms ieguldījumu sabiedrības filiāle sāk darboties, divos mēnešos pēc 3. punktā minēto ziņu saņemšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes sagatavojas ieguldījumu sabiedrības pārraudzībai saskaņā ar 19. pantu un vajadzības gadījumā norāda nosacījumus, ieskaitot darbības noteikumus, saskaņā ar kuriem vispārēja labuma interesēs šīs darbības jāveic uzņēmējā dalībvalstī.

5. Saņemot paziņojumu no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai, nesaņemot nekādu paziņojumu no šīm iestādēm, 4. punktā paredzētā termiņa beigās var izveidot filiāli un sākt darbību.

6. Ja mainās kādi no datiem, ko iesniedz saskaņā ar 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, ieguldījumu sabiedrība rakstiski ziņo par šīm pārmaiņām izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ne vēlāk kā mēnesi pirms to īstenošanas, lai izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes varētu pieņemt lēmumu par izmaiņām saskaņā ar 3. punktu, un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes — saskaņā ar 4. punktu.

7. Ja mainās dati, ko paziņo saskaņā ar 3. punkta otro daļu, izcelsmes dalībvalsts iestādes attiecīgi informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

18. pants

1. Visas ieguldījumu sabiedrības, kas pirmo reizi saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus vēlas veikt darbību citā dalībvalstī, izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniedz šādu informāciju:

— dalībvalsti, kurā tā domā darboties,

— darbības programmu, kurā jo īpaši norāda, kādu ieguldījumu pakalpojumu vai pakalpojumus tā domā sniegt.

2. Mēneša laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes to nosūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Ieguldījumu sabiedrība tad drīkst sākt uzņēmējā dalībvalstī sniegt attiecīgo ieguldījumu pakalpojumu vai pakalpojumus.

Vajadzības gadījumā uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, saņemot 1. punktā minēto informāciju, ieguldījumu sabiedrībām norāda nosacījumus, ieskaitot darbības noteikumus, kas konkrēto ieguldījumu pakalpojumu sniedzējiem uzņēmējā dalībvalstī jāizpilda vispārēja labuma interesēs.

3. Ja groza tās informācijas saturu, ko sniedz saskaņā ar 1. punkta otro ievilkumu, ieguldījumu sabiedrība rakstiski informē uzņēmējas dalībvalsts un izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par grozījumiem pirms šo izmaiņu īstenošanas, lai uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes varētu vajadzības gadījumā informēt šo sabiedrību par visām izmaiņām vai papildinājumiem, kas jāizdara attiecībā uz informāciju, ko sniedz saskaņā ar 2. punktu.

19. pants

1. Uzņēmējas dalībvalstis drīkst statistikas vajadzībām noteikt, ka visas ieguldījumu sabiedrības ar filiālēm to teritorijā regulāri ziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību tās teritorijā.

Pildot savus pienākumus monetārās politikas vadīšanā, neskarot Eiropas Monetārās sistēmas stiprināšanai vajadzīgos pasākumus, uzņēmējas dalībvalstis drīkst noteikt, ka to teritorijā ieguldījumu sabiedrību visas filiāles, kuras nāk no citām dalībvalstīm, sniedz tādus pašus datus, kādus šajā nolūkā sniedz pašmāju ieguldījumu sabiedrības.

2. Pildot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, uzņēmējas dalībvalstis drīkst noteikt, ka ieguldījumu sabiedrību filiāles sniedz tādus pašus datus, kādus šajā nolūkā sniedz pašmāju sabiedrības.

Uzņēmējas dalībvalstis drīkst noteikt, ka ieguldījumu sabiedrības, kas darbojas to teritorijā saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, sniedz vajadzīgo informāciju, lai varētu pārraudzīt to atbilstību standartiem, ko nosaka uzņēmēja dalībvalsts un kas attiecas uz tām, bet šīs normas nedrīkst būt stingrākas par tām, ko tā pati dalībvalsts uzliek reģistrētām sabiedrībām, lai pārraudzītu to atbilstību tiem pašiem standartiem.

3. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka ieguldījumu sabiedrība, kurai ir filiāle vai kura sniedz pakalpojumus tās teritorijā, pārkāpj tiesību aktus vai reglamentējošos noteikumus, kas šajā valstī pieņemti, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, kas pilnvaro uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, tad minētās iestādes liek attiecīgajai ieguldījumu sabiedrībai stāvakli labot.

4. Ja attiecīgā ieguldījumu sabiedrība vajadzīgos pasākumus neveic, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Tās cik drīz vien iespējams veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā ieguldījumu sabiedrība trūkumus novērš. Šo pasākumu būtību dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Ja pretēji izcelsmes dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai tādēļ, ka šie pasākumi izrādās nepiemēroti vai nav attiecīgajā valstī veicami, ieguldījumu sabiedrība turpina pārkāpt 2. punktā minētos tiesību aktus vai noteikumus, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī, pēdējā, informējusi izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, var veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu turpmākas nelikumības vai noteiktu sodus par tām un, ciktāl vajadzīgs, liegtu šai ieguldījumu sabiedrībai tās teritorijā veikt jaunus darījumus. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams izsniegt juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šiem pasākumiem attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām.

6. Iepriekšminētie noteikumi neiespaido uzņēmējas dalībvalsts tiesības veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu vai sodītu to teritorijā izdarītos pārkāpumus, kas ir pretrunā ar darbības noteikumiem, kas pieņemti, piemērojot 11. pantu, kā arī ar citiem normatīviem aktiem, kas pieņemti vispārēja labuma interesēs. Šajās tiesībās ietilpst iespēja to teritorijā liegt pārkāpējām ieguldījumu sabiedrībām veikt citus turpmākus darījumus.

7. Visi pasākumi, kas paredzēti, piemērojot 4., 5. vai 6. punktu, kuri paredz sodus vai ieguldījumu sabiedrības darbības ierobežojumus, pienācīgi jāpamato un jādara attiecīgai ieguldījumu

sabiedrībai zināmi. Par šādu pasākumu drīkst griezties tiesā dalībvalstī, kura to pieņēmusi.

8. Pirms 3., 4. vai 5. punktā noteiktās procedūras izpildes uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu ieguldītāju un citu intereses, kam pakalpojumi tiek sniegti. Par šādiem pasākumiem iespējami drīz jāinformē Komisija un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Apspriedusies ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, Komisija var nolemt, ka konkrētai dalībvalstij jāgroza vai jāatceļ šie pasākumi.

9. Ja darbības atļauja tiek atsaukta, tiek informētas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, un tās veic attiecīgus pasākumus, lai to teritorijā liegtu attiecīgai ieguldījumu sabiedrībai veikt turpmākus darījumus un aizsargātu ieguldītāju intereses. Reizi divos gados Komisija iesniedz ziņojumu par šādiem gadījumiem komitejai, kas vēlāk izveidojama vērtspapīru lietās.

10. Dalībvalstis informē Komisiju par to gadījumu skaitu un tipiem, kuros ir bijuši atteikumi saskaņā ar 17. pantu vai veikti pasākumi saskaņā ar 5. punktu. Reizi divos gados Komisija iesniedz ziņojumu par šādiem gadījumiem komitejai, kas vēlāk izveidojama vērtspapīru lietās.

20. pants

1. Lai nodrošinātu, ka iestādes, kas atbild par tirgiem un pārraudzību, piekļūst informācijai, kas vajadzīga to pienākumu veikšanai, izcelsmes dalībvalstis vismaz nosaka:

- a) neskarot pasākumus, ko veic, īstenojot 10. pantu, ka ieguldījumu sabiedrības vismaz 5 gadus glabā iestādēm pieejamus būtiskus datus par darījumiem attiecībā uz 14. panta 1. punktā minētajiem pakalpojumiem, kas ir veikti ar instrumentiem, ko tirgo regulētā tirgū, neatkarīgi no tā, vai šādi darījumi veikti regulētā tirgū vai ne;
- b) ka ieguldījumu sabiedrības ziņo kompetentajām iestādēm to izcelsmes dalībvalstīs par visiem darījumiem, kas minēti a) apakšpunktā, ja tie ir darījumi ar:

- akcijām vai citiem instrumentiem, kas ļauj piekļūt kapitālam,
- obligācijām un citām parādzīmēm,

- standartizētiem nākotnes darījumiem ar akcijām vai
- standartizētiem iespēju darījumiem ar akcijām.

Šādi ziņojumi iespējami drīz jā dara pieejami attiecīgajai iestādei. Šī iestāde nosaka termiņu. To var praktisku vai lietīšku iemeslu dēļ pagarināt līdz nākamās darba dienas beigām, bet pēdējo termiņu tas nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt.

Šādos ziņojumos jo īpaši jābūt norādītiem nopirkto vai pārdoto instrumentu nosaukumiem un skaitam, darījumu datumiem un laikam, darījumu cenām un iespējām identificēt attiecīgo ieguldījumu sabiedrību.

Izcelsmes dalībvalstis var noteikt, ka darījumos ar obligācijām un citām parādzīmēm pienākumu, ko uzliek b) apakšpunkts, piemēro tikai attiecībā uz visiem darījumiem ar vienu un to pašu instrumentu.

2. Ja ieguldījumu sabiedrība veic darījumu uzņēmējas dalībvalsts regulētā tirgū, izcelsmes dalībvalsts var atteikties no prasībām attiecībā uz ziņojumiem, ja uz ieguldījumu sabiedrību attiecas līdzvērtīgas prasības ziņot par konkrētu darījumu iestādēm, kas atbild par šo tirgu.

3. Dalībvalstis nosaka, ka 1. punkta b) apakšpunktā minēto ziņojumu izveido vai nu pati ieguldījumu sabiedrība, vai tirdzniecības saskaņošanas sistēma, vai tas notiek ar biržas vai cita regulēta tirgus iestāžu starpniecību.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo pantu pieejamā informācija ir pieejama arī 23. panta pienācīgas piemērošanas vajadzībām.

5. Visas dalībvalstis jomā, ko regulē šis pants, var paredzēt vai uzturēt spēkā stingrākus nediskriminējošus noteikumus par datu glabāšanas un ziņošanas saturu un formu attiecībā uz darījumiem,

- ko veic regulētā tirgū, kam tā ir izcelsmes dalībvalsts, vai
- ko veic ieguldījumu sabiedrības, kam tā ir izcelsmes dalībvalsts.

21. pants

1. Lai ieguldītāji varētu jebkurā laikā novērtēt tā darījuma noteikumus, ko tie paredz veikt, un pēc tam pārbaudīt apstākļus, kādos tas ir veikts, visas kompetentās iestādes katram no regulētiem tirgiem, kurus tās ir iekļāvušas 16. pantā paredzētajā sarakstā, veic pasākumus, lai sniegtu ieguldītājiem 2. punktā minēto

informāciju. Saskaņā ar prasībām, kas noteiktas 2. punktā, kompetentās iestādes nosaka formu, kādā informācija sniedzama, un precīzu termiņu, kurā tas jāizdara, kā arī līdzekļus, ar kādiem tās dara pieejamas, ņemot vērā attiecīgā tirgus un šajā tirgū darbošos ieguldītāju veidu, lielumu un vajadzības.

2. Kompetentās iestādes attiecībā uz katru instrumentu prasa vismaz:

a) lai, attiecīgā tirgū uzsākot katras dienas tirdzniecību, tiktu publicēta svērtā vidējā cena, augstākā un zemākā cena un attiecīgajā regulētajā tirgū pārdotais daudzums iepriekšējās dienas tirdzniecībā kopumā;

b) turklāt nepārtrauktiem tirgiem, ko virza pasūtījumi un kotēšana, publicētu:

— katras tirdzniecības stundas beigās — attiecīgā tirgus svērtā vidējā cenu un attiecīgajā regulētajā tirgū tirdzniecības sešās stundās tirgto daudzumu, tā, lai līdz publikācijai paliktu divas stundas tirdzniecībai tirgū, un

— ik 20 minūtes svērtā vidējā cenu un augstākās un zemākās cenas attiecīgā regulētā tirgū, ko aprēķina tirdzniecības divās stundās tā, lai līdz publicēšanai paliktu viena stunda tirdzniecībai tirgū.

Ja ieguldītājiem iepriekš ir pieejama informācija par cenām un daudzumiem, ar kādiem darījumi var notikt:

i) šāda informācija ir pieejama visā tirgus darba laikā;

ii) izziņotie konkrētas cenas un apjoma noteikumi ir noteikumi, ar kādiem ieguldītājs var izpildīt šādu darījumu.

Kompetentās iestādes var atlikt vai pārtraukt publicēšanu, ja to pamato ārkārtēji tirgus apstākļi, vai nelielu tirgu gadījumos — lai saglabātu sabiedrību un ieguldītāju anonimitāti. Ārkārtējiem ļoti liela mēroga darījumiem, salīdzinot ar šā tirgus caurmēra darījumiem, ar attiecīgu vērtspapīru un ar īpaši nelikvidiem vērtspapīriem, ko definē ar objektīviem kritērijiem un publisko, kompetentās iestādes var piemērot īpašus noteikumus. Darījumiem ar obligācijām un citām parādzīmēm kompetentās iestādes var piemērot arī elastīgākus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz publicēšanas beigu termiņu.

3. Jomā, ko reglamentē šis pants, dalībvalstis var noteikt vai paturēt spēkā stingrākus noteikumus vai papildus noteikumus attiecībā uz informācijas saturu un formu, kas jāsniedz ieguldītājiem par darījumiem, ko veic regulētos tirgos, kam tā ir izcelsmes dalībvalsts, ja šos noteikumus piemēro neatkarīgi no dalībvalsts, kurā atrodas finanšu instrumenta emitents, vai dalībvalsts, kurā ir regulētais tirgus, kurā instruments kotēts pirmo reizi.

4. Komisija vēlākais līdz 1997. gada 31. decembrim ziņo par šā panta piemērošanu; Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt lēmumu grozīt šo pantu.

VI SADAĻA

Iestādes, kas atbild par darbības atļauju un uzraudzību

22. pants

1. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, kurām jāveic uzdevumi, kas paredzēti šajā direktīvā. Par to tās informē Komisiju, norādot visu uzdevumu sadalījumu.

2. Šā panta 1. punktā minētajām iestādēm jābūt valsts iestādēm, ar tiesību aktu atzītām iestādēm vai iestādēm, ko atzinušas valsts iestādes, kuras tiesību akti skaidri pilnvaro šim mērķim.

3. Attiecīgajām iestādēm jābūt pilnvarām, kas ir vajadzīgas to uzdevumu izpildei.

23. pants

1. Ja vienā dalībvalstī ir divas vai vairāk kompetentās iestādes, tās cieši sadarbojas, uzraugot to ieguldījumu sabiedrību darbību, kas darbojas šajā dalībvalstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sadarbojas kompetentās iestādes un valsts iestādes, kas atbild par finanšu tirgu, kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu un apdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību attiecībā uz struktūrām, ko šīs iestādes pārrauga.

3. Ja ieguldījumu sabiedrība, sniedzot pakalpojumus vai izveidojot filiāles, darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, kas nav izcelsmes dalībvalsts, visu attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai efektīvāk pildītu savus uzdevumus jomās, uz ko attiecas šī direktīva.

Pēc lūguma tās viena otrai sniedz par šādu ieguldījumu sabiedrību vadību un īpašumu visu attiecīgo informāciju, kas varētu veicināt to uzraudzību, un visas ziņas, kas varētu veicināt šādu sabiedrību pārraudzīšanu. Jo īpaši izcelsmes dalībvalsts iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu, ka uzņēmējas dalībvalsts iestādes savāc 19. panta 2. punktā minētos datus.

Ciktāl tas ir vajadzīgs uzraudzības pilnvaru īstenošanai, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par visiem pasākumiem, ko uzņēmēja dalībvalsts nosaka, piemērojot 19. panta 6. punktu — ieguldījumu sabiedrībai uzliktiem sodiem vai ieguldījumu sabiedrības darbības ierobežojumiem.

24. pants

1. Uzņēmējas dalībvalstis nodrošina, ka, ja ieguldījumu sabiedrība, kam darbības atļauja piešķirta citā dalībvalstī, veic darbību tās teritorijā ar filiāles starpniecību, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas pašas vai ar to personu palīdzību, kam tās dod šo uzdevumu, veikt tūlītēju 23. panta 3. punktā minētās informācijas pārbaudi.

2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var arī lūgt uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes veikt šādu pārbaudi. Iestādes, kas saņem šādu lūgumu, rīkojas saskaņā ar savām pilnvarām, veicot pārbaudes, ļaujot to darīt iestādēm, kas tām lūgušas veikt pārbaudes, vai ļaujot to darīt revidentiem vai ekspertiem.

3. Šis pants neiespaido uzņēmēju dalībvalsts kompetento iestāžu tiesības, pildot uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu, veikt to teritorijā reģistrētu filiāļu pārbaudes uz vietas.

25. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetento iestāžu labā, kā arī kompetento iestāžu norīkoti revidenti un eksperti jāievēro profesionālais noslēpums. Attiecīgi nekādas slepenas ziņas, ko tās var saņemt, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nevar pazīt atsevišķas ieguldījumu sabiedrības, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.

Tomēr, ja ieguldījumu sabiedrību atzīst par maksātnespējīgu vai likvidējamu, slepenas ziņas, kas neattiecas uz trešām personām, kas iesaistītas mēģinājumos ieguldījumu sabiedrību saglabāt, var izpaust civillietās vai komercietās.

2. Dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm 1. punkts neliedz apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu vai citām direktīvām, ko piemēro ieguldījumu sabiedrībām. Uz šo informāciju attiecas profesionālais noslēpums, kas paredzēts 1. punktā.

3. Sadarbības līgumus, kas paredz apmainīties ar informāciju ar trešo valsti kompetentajām iestādēm, dalībvalstis var slēgt tikai tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas profesionālā noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā pantā.

4. Kompetentās iestādes, kas saņem slepenas ziņas saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst tās izmantot, vienīgi pildot uzdevumu:

— pārbaudīt, ka ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē ieguldījumu sabiedrību darbības sākšanu, un veicināt darbības vienotu vai individuālu pārzināšanu, jo īpaši attiecībā uz prasībām par kapitāla pietiekamību, ko nosaka Direktīva 93/6/EEK, vadīšanas un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismiem,

— uzlikt sankcijas,

— administratīvās sūdzībās pret kompetento iestāžu lēmumiem, vai

— tiesas procesos, ko sāk saskaņā ar 26. pantu.

5. Šā panta 1. un 4. pants neliedz apmainīties ar informāciju:

a) dalībvalstī, kur ir divas vai vairākas kompetentās iestādes;

b) dalībvalstī vai dalībvalstu starpā, starp kompetentajām iestādēm un

— par kredītiestāžu, citu finanšu organizāciju un apdrošināšanas uzņēmumu un par finanšu tirgu uzraudzību atbildīgām iestādēm,

— par ieguldījumu sabiedrību likvidēšanu un maksājumu pārtraukšanu un citām līdzīgām procedūrām atbildīgām iestādēm,

— par tiesību aktos paredzētām ieguldījumu sabiedrību uzskaites pārbaudēm atbildīgām personām un citām finanšu iestādēm,

veicot uzraudzības uzdevumus vai darot zināmu iestādēm, kas vada kompensācijas shēmas, informāciju, kas ir vajadzīga to uzdevumu veikšanai. Uz šādu informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā noteikts 1. punktā.

6. Šis pants neliedz kompetentajām iestādēm darīt zināmu tām centrālajām bankām, kas individuāli neuzrauga kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības, tādu informāciju, kāda tām kā monetārām iestādēm var būt vajadzīga. Uz šādu informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā noteikts 1. punktā.

7. Šis pants neliedz kompetentajām iestādēm darīt zināmu kliringa palātai vai citai līdzīgai iestādei, kas saskaņā ar tiesību aktu kādam no to dalībvalstu tirgiem sniedz kliringa vai norēķinu pakalpojumus, 1.- 4. punktā minēto informāciju, lai nodrošinātu pienācīgu šo iestāžu darbību sakarā ar tirgus dalībnieku saistību pārkāpumiem vai iespējamiem saistību pārkāpumiem. Uz saņemto informāciju attiecinā noslēpuma nosacījumus, kā noteikts 1. punktā. Dalībvalstis tomēr nodrošina, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 2. punktu, nedrīkst izpaust šajā punktā minētajos apstākļos bez to kompetento iestāžu skaidras piekrišanas, kas to sniegušas.

8. Turklāt neatkarīgi no 1. un 4. punktā minētajiem noteikumiem dalībvalstis saskaņā ar tiesību aktu noteikumiem drīkst ļaut izpaust attiecīgo informāciju citiem savas centrālās valdības departamentiem, kas atbild par tiesību aktiem attiecībā uz kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu sabiedrību un apdrošināšanas uzņēmumu pārraudzību, un šo departamentu norīkotiem inspektoriem.

Tomēr šādas informācijas izpaušana drīkst notikt tikai uzraudzības vajadzībām.

Dalībvalstis nosaka, ka saskaņā ar 2. un 5. punktu saņemto informāciju un informāciju, ko iegūst 24. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas, nekādā gadījumā nedrīkst šajā punktā minētajos gadījumos izpaust citādi, kā ar to kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, kuras attiecīgo informāciju sniegušas, vai ar to dalībvalstu kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, kurās veikta pārbaude uz vietas.

9. Ja šīs direktīvas pieņemšanas laikā dalībvalstī ir paredzēta informācijas apmaiņa starp iestādēm, lai pārbaudītu atbilstību tiesību aktiem par komercsabiedrību uzraudzību, organizāciju, darbību un vadību un par finanšu tirgu regulēšanu, šī dalībvalsts arī turpmāk var ļaut sniegt šādu informāciju līdz visu to noteikumu

koordinēšanai, kas regulē apmaiņu ar informāciju visa finanšu sektora iestāžu starpā, bet pēc 1996. gada 1. jūlija — nevar nekādā gadījumā.

Dalībvalstis tomēr nodrošina, ka, ja informācija nāk no citas dalībvalsts, tās nedrīkst to izpaust pirmajā daļā minētajos apstākļos bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izmantot tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Padome īsteno pirmajā daļā minēto koordināciju, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Padome pieņem zināšanai Komisijas ziņojumu, ka tā līdz 1993. gada 31. jūlijam iesniegs priekšlikumus. Iespējami īsākā laikā Padome pieņem lēmumu par šiem priekšlikumiem, lai ierosinātie noteikumi stātos spēkā tajā pašā dienā, kad šī direktīva.

26. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka uz lēmumiem, kas attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību pieņemti, piemērojot normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, attiecas tiesības griezties tiesā; minētais ir spēkā arī tad, ja sešos mēnešos pēc iesniegšanas nav pieņemts lēmums par darbības atļaujas piešķiršanas lūgumu, kurā sniegta visa informācija atbilstīgi spēkā esošajiem noteikumiem.

27. pants

Ciktāl tas nav pretrunā ar darbības atļaujas atsaukšanas kārtību un krimināltiesību normām, dalībvalstis nodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām, kas pārkāpj normatīvos vai administratīvos aktus par to darbību vai darbības uzraudzību vai attiecībā uz tiem, kas efektīvi kontrolē šādu sabiedrību darbību, var noteikt pasākumus vai uzlikt sodus, kas īpaši paredzēti, lai izskaustu pārkāpumus vai šādu pārkāpumu cēloņus.

28. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu īsteno bez diskriminācijas.

VII SADAĻA

Nobeiguma noteikumi

29. pants

Kamēr nav pieņemta nākamā direktīva, kas nosaka noteikumus, kā šo direktīvu pielāgot tehnikas progresam turpmāk uzskaitītājās jomās, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar Lēmumu 87/373/EEK ⁽¹⁾ pieņem, ja tie vajadzīgi, šādus pielāgojumus:

- pielikuma C daļas saraksta paplašināšana,
- pielikuma sarakstu terminoloģijas pielāgošana, ņemot vērā finanšu tirgu attīstību,
- jomas, kurās kompetentajām iestādēm jāapmainās ar ziņām, kas uzskaitītas 23. pantā,
- attiecīgo definīciju skaidrojums, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu visā Kopienā,
- definīciju skaidrojums, lai šīs direktīvas īstenošanā ņemtu vērā finanšu tirgu attīstību,
- definīcijās lietotās terminoloģijas saskaņošana un definīciju izstrāde saskaņā ar turpmākiem tiesību aktiem par ieguldījumu sabiedrībām un jautājumiem, kas ar tām saistīti,
- pārējie uzdevumi, ko paredz 7. panta 5. punkts.

30. pants

1. Ieguldījumu sabiedrības, kam līdz 1995. gada 31. decembrim izcelsmes dalībvalstī jau ir piešķirta atļauja sniegt ieguldījumu pakalpojumus, uzskata par saņēmušām atļauju saskaņā ar šo direktīvu, ja šo dalībvalstu tiesību akti paredz, ka šādas darbības sākšanai tām jāizpilda nosacījumi, kas ir līdzvērtīgi tiem, ko uzliek 3. panta 3. punkts un 4. pants.

2. Ieguldījumu sabiedrības, kas jau darbojas 1995. gada 31. decembrī un nav 1. punktā minēto ieguldījumu sabiedrību vidū, drīkst turpināt darbību ar nosacījumu, ka līdz 1996. gada 31. decembrim saskaņā ar izcelsmes dalībvalstu noteikumiem tās saņems atļauju turpināt šādu darbību saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu.

Tikai šāda atļauja ļauj šādām sabiedrībām izmantot šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību.

3. Ja līdz šīs direktīvas pieņemšanas brīdim ieguldījumu sabiedrības ar filiāļu starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību ir sākušas darbību citās dalībvalstīs, visu dalībvalstu iestādes dara zināmu 17. panta 1. un 2. punkta un 18. panta nozīmē laikā no 1995. gada 1. jūlija līdz 31. decembrim visām citām attiecīgu dalībvalstu iestādēm to sabiedrību sarakstu, uz ko attiecas šīs direktīvas prasības un kas darbojas šajās valstīs, uzrādot darbību, ko tās veic.

4. Fiziskas personas, kam šīs direktīvas pieņemšanas dienā dalībvalstī ir ļauts sniegt ieguldījumu pakalpojumus, uzskata par saņēmušām atļauju saskaņā ar šo direktīvu, ja tās atbilst prasībām, ko nosaka 1. panta 2. punkta otrās daļas otrais ievilkums un visi četri trešās daļas ievilkumi.

31. pants

Dalībvalstīs līdz 1995. gada 1. jūlijam stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Šie tiesību akti stājas spēkā ne vēlāk kā 1995. gada 31. decembrī. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem pirmajā daļā paredzētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

32. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1993. gada 10. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

N. HELVEG PETERSEN

⁽¹⁾ OV L 197, 18.7.1987., 33. lpp.

PIELIKUMS

A IEDAĻA

Pakalpojumi

1. a) Pasūtījumu saņemšana un nodošana ieguldītāju vārdā attiecībā uz vienu vai vairākiem instrumentiem, kas uzskaitīti B iedaļā.
b) Šādu pasūtījumu izpilde citādi kā uz savu rēķinu.
2. Darījumi uz savu rēķinu ar kādu no B iedaļā uzskaitītajiem instrumentiem.
3. Izlases veida individuālu klientu ieguldījumu portfeļu pārvaldība saskaņā ar ieguldītāju pilnvarojumu, ja šādos portfeļos ir viens vai vairāki B iedaļā uzskaitītie instrumenti.
4. B iedaļā uzskaitīto instrumentu emisijas garantēšana un/vai šādu emisiju izvietošana.

B IEDAĻA

Instrumenti

1. a) Pārvedami vērtspapīri.
b) Kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu sertifikāti.
2. Naudas tirgus instrumenti.
3. Nestandartizēti finanšu nākotnes darījumi, tostarp līdzvērtīgi instrumenti, par kuriem norēķinās skaidrā naudā.
4. Nestandartizēti nākotnes procentu likmes līgumi (FRA).
5. Procentu likmes, valūtas un akciju mijmaiņas darījumi.
6. Iespēju darījumi, lai iegūtu vai pārdotu kādu no instrumentiem, kas ietilpst šajā pielikuma iedaļā, tostarp līdzvērtīgi instrumenti, par kuriem norēķinās skaidrā naudā. Šajā kategorijā jo īpaši ietilpst valūtas un procentu likmju iespēju darījumi.

C IEDAĻA

Blakus pakalpojumi

1. Viena vai vairāku B iedaļā uzskaitīto instrumentu glabāšana un izmantošana.
 2. Drošas glabāšanas pakalpojumi.
 3. Kredītu vai aizdevumu piešķiršana ieguldītājam, lai ļautu viņam veikt darījumus ar vienu vai vairākiem B iedaļā uzskaitītajiem instrumentiem, ja sabiedrība, kas piešķir kredītu vai aizdevumu, ir iesaistīta darījumā.
 4. Ieteikumi uzņēmumiem attiecībā uz kapitāla struktūru, darbības stratēģiju un ar to saistītiem jautājumiem un ieteikumi un pakalpojumi attiecībā uz uzņēmējsabiedrību apvienošanu un uzņēmumu pirkšanu.
 5. Ar garantēšanu saistīti pakalpojumi.
 6. Padomi par ieguldījumiem attiecībā uz vienu vai vairākiem B iedaļā uzskaitītajiem instrumentiem.
 7. Valūtas maiņas pakalpojumi, ja tie ir saistīti ar ieguldījumu pakalpojumu sniegšanu.
-